

proportionalt Forhold til Lejeindtægten end hidtil, i det hele og i al Umindelighed maa betragtes som bifaldsværdigt. Det er jo heller ikke første Gang, at dette Spørgsmaal er blevet rejst i denne Sal, og jeg finder det fortjenstligt af den ærede Forslagsstiller, at han atter har rejst det ved det foreliggende Lovforslag. Saa vidt jeg forstod den ærede Forslagsstiller, da han indlede Forhandlingen i Dag, gif hans Ytringer ud paa, at det ikke netop var Meningen paa nogen Maade, at Forslagsstilleren forventede Lovforslaget ført igennem i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, eller med mindre væsentlige Forandringer, men at hans Hensigt i det hele kun har været at bringe Spørgsmaalet saaledes frem, at det kunde blive Genstand for Overvejelse, og at han i saa Henseende dermed havde gjort en Begyndelse. Naar det er sagt, at det vilde frembringe en stor Omvæltning i de nuværende Skatteforhold, dersom man gif ind paa den Tanke, som er udtrykt i dette Lovforslag, og naar det endog blev sagt af den foregaaende ærede Taler, at man næsten kunde kalde Forslaget revolutionært, saa stiller Sagen sig lidt anderledes for mig. Det forekommer mig, at dersom man vilde slaag en Streg over hele den hidtilværende og, som det forekommer mig, at den ærede foregaaende Taler kaldte den, ikke libet indvirkede Skattnorm for København, saa vil man have sig ud paa et ubekendt Gebet, hvor man ikke kunde overse, hvilke Følger det kunde have. Men den ærede Forslagsstiller har jo i § 9 ikke gjort dette; han har tværtimod, hvad jeg maa anse for rigtig, holdt sig til det bestaaende Grundlag, er gaaet ud fra dette og vil derpaa bygge den Omordning, som Lovforslaget tilsigter. Om jeg har opfattet Lovforslaget rigtigt, er Tanken deri den, at Bygningsafgift, Arealafgift, Grundafgift og Bro-lægningsafgift skulle repareres paa de til Stede værende Bygninger saa vel som paa dem, der hvert Aar maatte blive opførte, efter de hidtil gældende Regler; derved faar man Summen af hele Skattebeløbet, og naar man saa har faaet opgivet Summen af Lejeindtægterne, fordeler man det Skattebeløb, der skal opkræves, paa de forskellige Bygninger i Forhold til deres Lejeindtægt. Det er et Regnestykke, som i og for sig nok kan være stort, men som dog ikke er meget uindviklet at foretage. Jeg tror, at det er meget vanskeligt forud at danne sig en Mening om, til hvilke Resultater et saadant Regnestykke vil føre. Dersom man tager Skatterne fra forrige Aar af alle Grundejendomme, saaledes som de maa beregnes efter de hidtil gældende Regler, og ligeledes

tager Lejeindtægterne fra forrige Aar, og man saa prøver paa at gøre det Regnestykke, hvorledes enhver Ejendom vilde være bleven beskattet efter dette Lovforslag, saa vil man først kunne se, hvor stor en Forandring det vil medføre i hver enkelt Ejendoms Beskatning, hvor vidt en Forhøjelse finder Sted, eller hvorvidt en Formindkelse finder Sted. Jeg tror ikke, at det er muligt paa Forhaand at danne sig nogen Mening om, hvorledes Resultatet af Lovforslaget vil se ud i Enkelthederne. I saadanne Ting maa man virkelig prøve at gøre en Beregning, men med et omtrentligt Zugement kommer man ingen Vej i saadanne Sager. Det er altsaa noget, jeg skulde anbefale, først at foretage et saadant Regnestykke for et eller flere Aar, saaledes at man kunde se, hvorledes Resultatet i Virkeligheden vil komme til at se ud, thi først da, mener jeg, har man et nogenlunde sikkert Grundlag for Bedømmelsen af, hvor stor Forandring det Princip, som Lovforslaget foreslaar gennemført, vil medføre for hver enkelt Ejendoms Vedkommende. Jeg gentager, at med et omtrentligt Støn i den Retning indretter man intet; man maa se Tallene for sig, og de Resultater, som de vise, kunne mange Gange blive meget overraskende i Forhold til, hvad man maatte paa Forhaand have tænkt sig. Der blev sagt, at Lovforslaget vilde være meget betænkeligt med Hensyn til de bestaaende Prioritetsforhold, at Prioritetshaverne nu en Gang havde gjort Regning paa, at saa og saa store ere Skatterne paa de paagældende Ejendomme, og at denne Beregning ikke længere vilde holde Stik, saa at Prioritetshaverne — det tror jeg var Meningen — kunde søle sig opfordrede til at opsigte deres Prioriteter enten helt eller delvis. For mig stiller det sig saaledes, at denne Betragtning ikke har saa stor Betydning, som det synes at man har villet tillægge den. Man maa nemlig erindre, at paa Landet er der et Forhold netop over for Prioritetshaverne i faste Ejendomme, som kan sættes i ikke ringe Analogi med, hvad der her er Tale om, saaledes forekommer det i det mindste mig. Det er ganske sandt, at paa Hartkornet paa Landet ere de kongelige Skatter faste, men det er bekendt, at de kommunale Skatter langt fra ere det samme. Baade lignes en ikke ubetydelig Del af disse paa Hartkornet efter en Maalestof, der kan være forskellig i de forskellige Kommuner, og som Kommunerne i alt Fald med Amtsraadets Samtykke, om jeg ikke fejler, raade over, om f. Eks. Halvdelen eller Tredjedelen af de kommunale Afgifter skal lægges derpaa og dernæst kan det